

(інформатика, громадянська освіта); розробляти власні авторські ігри, беручи до уваги вік та рівень цифрової грамотності учнів.

Отже, ігрові способи є ефективним інструментом формування вмінь кібербезпеки в учнів старших класів. Вони сприяють розвитку свідомого й відповідального ставлення до цифрової безпеки та захисту персональних даних у віртуальному світі.

Список використаних джерел:

1. Биков В. Ю., Шишкіна М. П. Цифрова трансформація освіти: методологія і практика. Київ: ІПОД НАПН України, 2020. 204 с.
2. Зимова С. О. Ігрові технології навчання у школі: сучасний підхід. Інформаційні технології і засоби навчання. 2019. № 4(72). С. 41–51.
3. European Union Agency for Cybersecurity (ENISA). Cybersecurity in Education: A Guide for Educators. 2022. URL: <https://www.enisa.europa.eu> (дата звернення: 03.06.2025).
4. Prensky M. Digital Game-Based Learning. New York: McGraw-Hill, 2001. 320 p.
5. Громова Л. М. Формування цифрової компетентності учнів засобами гейміфікації. Комп'ютер у школі та сім'ї. 2021. № 6(154). С. 27–30.
6. Anderson R., Rainie L. The Future of Well-Being in a Tech-Saturated World. Pew Research Center. 2018. URL: <https://www.pewresearch.org> (дата звернення: 03.06.2025).
7. Cyber.org. Cyber Threat Defender Game Resources. 2023. URL: <https://www.cyber.org> (дата звернення: 03.06.2025).
8. Черній О. А. Методичні засади впровадження квест-технологій в освітньому процесі. Інформаційні технології і засоби навчання. 2020. № 2(76). С. 38–45.

ОСНОВНІ WEB-ЗАСОБИ ДЛЯ ДИСТАНЦІЙНОЇ ОСВІТИ

Маргарита КАЛАУР, здобувач вищої освіти

Науковий керівник: Ірина СВІТНИЦЬКА, асистент

Волинський національний університет імені Лесі Українки

Сучасний світ переживає стрімкий розвиток технологій, що впливає на всі сфери життя, зокрема освіту. Завдяки розширенню доступу до Інтернету дистанційна освіта стала невід'ємною частиною сучасної освітньої системи. Під час пандемії COVID-19 використання Web-засобів для навчання на відстані стало необхідністю для забезпечення безперервного навчання. Виникає потреба у дослідженні функціональних можливостей, ефективності та обмежень різних Web-засобів, що застосовуються для дистанційної освіти, з метою покращення якості навчального процесу.

Дослідження основних Web-засобів для дистанційної освіти необхідне для аналізу їхніх можливостей, переваг та недоліків. Це допоможе визначити оптимальні засоби для певних цілей навчання та вдосконалити процес дистанційної освіти з метою забезпечення якісного та ефективного навчання. А також, тема курсового проекту є актуальною та важливим напрямом, який має на меті розкрити потенціал сучасних технологій у навчальному процесі та сприяти його подальшому розвитку.

Головна мета дослідження полягає у систематизації, аналізі та оцінці основних Web-засобів для дистанційної освіти з метою вивчення їх функціональних можливостей, оцінки ефективності, визначення переваг і обмежень, а також розробки рекомендацій для оптимального використання цих засобів викладачами, студентами та навчальними закладами.

Результатом дослідження стало всебічне вивчення впливу сучасних web-засобів на дистанційну освіту. Було проаналізовано функціональні можливості платформ для відеоконференцій (Google Meet, Zoom), систем управління навчанням (Moodle, Canvas) та інтерактивних інструментів (Kahoot, Quizlet), які забезпечують організацію навчального процесу в реальному часі, створення та оцінювання завдань, що значно збагачує освітній досвід.

Дослідження показало, що ефективне використання цих засобів підвищує мотивацію, активність студентів і покращує результати навчання. Інтерактивність і доступність роблять навчання більш динамічним та адаптованим до потреб користувачів.

Водночас виявлено низку обмежень: технічні проблеми, залежність від якості інтернету, складності інтеграції платформ та необхідність додаткового навчання користувачів, що може ускладнювати їх впровадження.

Оцінка користувацького досвіду підтверджує, що web-засоби спрощують навчальний процес і роблять його гнучким, але потребують підтримки та навчання для ефективного застосування. Технічний аналіз засвідчив високу продуктивність і сумісність більшості інструментів, що важливо для масштабування.

На основі результатів розроблено рекомендації для викладачів і навчальних закладів щодо вибору та оптимального використання web-засобів, зокрема врахування специфіки дисциплін, забезпечення технічної підтримки та проведення тренінгів.

Таким чином, впровадження сучасних web-засобів сприяє модернізації дистанційної освіти, підвищенню її якості, доступності та створенню адаптивного навчального середовища, що відповідає сучасним освітнім вимогам.

Список використаних джерел:

1. Міністерство освіти і науки України. Режим доступу: <https://mon.gov.ua/>
2. Дистанційне навчання. Режим доступу: <https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%94%D0%B8%D1%81%D1%82%D0%B0%D0>

%BD%D1%86%D1%96%D0%B9%D0%BD%D0%B5 %D0%BD%D0%B0%D0%B2%D1%87%D0%B0%D0%BD%D0%BD%D1%8F

3. Лист МОН № 1/9-609 від 02.11.20 року «Щодо організації дистанційного навчання». Режим доступу: https://osvita.ua/legislation/Ser_osv/77298/

4. Цифрові технології в освіті: сучасний досвід, проблеми та перспективи : монографія / Т. А. Васильєва та ін. ; за заг. ред. д-рки екон. наук, проф. Т. А. Васильєвої, д-ра екон. наук, проф. Ю. М. Петрушенка. Суми: Сумський державний університет, 2022. 150 с.

ШТУЧНИЙ ІНТЕЛЕКТ І ОСВІТА: ЕФЕКТИВНІСТЬ ПРОТИ ЗАГРОЗ

Юрій КАУН, старший викладач

Луцький інститут розвитку людини Університету «Україна»

Оксана СОБЧУК, кандидат педагогічних наук, доцент

Волинський національний університет імені Лесі Українки

Вступ. У ХХІ столітті стрімкий розвиток цифрових технологій, зокрема штучного інтелекту (ШІ), дедалі більше впливає на різні сфери життя, включно з освітою. Інтелектуальні системи активно інтегруються в освітній простір, трансформуючи методики викладання, персоналізуючи навчання та змінюючи традиційні педагогічні підходи[1].

Актуальність теми зумовлена необхідністю критичного осмислення впливу ШІ на якість та етику навчального процесу.

Мета дослідження – проаналізувати основні переваги та недоліки використання ШІ в освіті, сформулювати збалансоване уявлення про можливості та загрози цих технологій для суб'єктів і об'єктів освітнього процесу.

Основний зміст і результати роботи. Розвиток технологій ШІ відкриває нові можливості для підвищення ефективності освітньої діяльності. Він змінює традиційні ролі викладачів і здобувачів освіти, вимагаючи оновлення методик викладання та формування нових цифрових компетентностей

ШІ-системи здатні аналізувати великі обсяги інформації, добирати релевантні джерела, узагальнювати матеріал і представляти його у зручному для сприйняття форматі. Це сприяє економії часу викладачів і студентів як у навчальній, так і в науковій роботі. Завдяки ШІ автоматизуються рутинні завдання: створення тестів, екзаменаційних білетів, дидактичних матеріалів, навчальних програм, і навіть генерація презентацій або інтерактивних завдань. ШІ також може редагувати наукові тексти й створювати ілюстративні матеріали. [2].

Інша важлива перевага – здатність ШІ стисло конспектувати тексти, відео чи аудіозаписи, полегшуючи засвоєння інформації. Такі системи адаптують подачу матеріалу до рівня підготовки користувача, пояснюючи складні поняття доступною мовою.